

[Mose Hansen.]

I bemærkningerne til lovforslaget er der tillige en bekræftelse fra den højtærede justitsminister af, at der ved lovens administration er lagt vægt på ikke at afskære udenlandske virksomheder fra at etablere sig med fabrikker eller på anden måde her i Danmark. Jeg vil gerne udtrykke ønsket om, at det samme må blive tilfældet i fremtiden, fordi jeg mener, at en forkert administration af loven kan komme til at betyde, at vi på dette område isolerer os fra vore nabolande og derved afskærer os fra et samarbejde, der måske kan tilføre os nyt initiativ. Hvis vi ved lovens administration isolerer os, kan det vel også tænkes, at loven kan få den virkning, at der kan komme en begrænsning af danske virksomheders ret til etablering i udlandet, og noget sådant må jeg anse for uheldigt.

Mit parti anerkender, at det kan være nødvendigt med en lovgivning om erhvervelse af fast ejendom. Men som loven er, giver den den til enhver tid fungerende justitsminister en udstrakt bemyndigelse til at administrere loven, og det er derfor, mit parti er af den opfattelse, at det vil være nødvendigt, at der efter en kortere eller længere periode bliver lejlighed for folketingsretten til igen at tage stilling til lovens virkninger og administration. Ændrede forhold såvel inden for landets egne grænser som i forhold til de øvrige europæiske lande kan jo gøre det nødvendigt, at loven tages op til ny drøftelse.

Efter disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne støtte det fremsatte lovforslag, men vi ville altså gerne, om man i udvalget eventuelt tog spørgsmålet op om tidsbegrænsning af loven på 2 eller 5 år.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for tilslutningen til det foreliggende lovforslag, og jeg skal ved denne lejlighed kun gøre nogle ganske få bemærkninger, idet det vel er rimeligt at diskutere de rejste problemer i det udvalg, jeg forstår det er hensigten at ned sætte. Det er klart, at jeg vil være særdeles villig til at give alle ønskede oplysninger om administrationen af loven.

I bemærkningerne er allerede nævnt spørgsmålet om sommerhuse og sommerhusgrunde, men det er klart, at jeg i udvalget

vil give oplysninger om alle de andragender, der er indkommet, og om den skæbne, de har fået i justitsministeriet.

Samtlige ærede ordførere beskæftigede sig med spørgsmålet om, hvorvidt denne lov kan opretholdes, hvis Danmark indtræder i fællesmarkedet, og det er også et spørgsmål, vi har interesseret os for i justitsministeriet. Man kunne naturligvis anføre den betragtning, at rent formelt ville loven, da den ikke formelt diskriminerer fremmede statsborgere, kunne opretholdes uanset indholdet af Romtraktaten. Jeg tror nu nok, dette standpunkt er meget formelt. Vi har forsøgt ved henvendelse til myndighederne inden for de seks at få afklaret, hvorvidt denne lov kan opretholdes, men vi har endnu ikke kunnet få nogen autoritativ udtalelse. Jeg har forstået, at man inden for de seks' organisation endnu ikke har diskuteret disse problemer. Vi kan imidlertid drøfte dette spørgsmål i udvalget. Visse oplysninger — om jeg så må sige — har vi naturligvis fået, selv om de ikke er bindende, og de kan måske give et fingerpeg med hensyn til, i hvilken retning det går.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod rejste et par specielle spørgsmål, herunder om Færøerne og Grønland bør inddrages under denne lovgivning. Det er naturligt, at vi tager dette spørgsmål op til behandling i udvalget.

De bemærkninger, det ærede medlem gjorde om de tyske retsregler, tør jeg ikke kommentere på anden måde, end at det over for mig er oplyst, at man i Tyskland har erstattet en tidligere lov, som forbød udlændinge at erhverve fast ejendom, med generelle bestemmelser om statens forkøbsret. Det er en af de ting, jeg finder det naturligt at undersøge i udvalget, og naturligvis ikke alene den tyske lov på dette område, men den lovgivning, der inden for fællesmarkedet gælder i de enkelte lande. Det er klart, at hvis vi dér kan finde en udvej til at sikre det, der er formålet med denne lov, vil vi gøre det.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross spurgte, hvorfor forslaget var fremsat så tidligt, og mente, at hvis vi havde ventet til lidt længere hen i folketingsåret, kunne vi have haft mere udførlige oplysninger om stillingen inden for Romtraktaten og fællesmarkedet. Det erkender jeg uden videre som